

—The present population of London is estimated at 4,300,000. It was 150,000 in 1603.

த. ய த ர கை.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமேர எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

சுகம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தூதராகும் (ஸ்) ஆடி மீ அந் வ.

வியாழக்கிழமை. (சங்கீதம், பி.நி.)

உதயதாரகை

தமிழகம் (ஸ்ரீ) ஆடி மீ ச ந வ.

யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி. The Jaffna College. இன்னதாகவே கல்லூரி விடுதலையே யுடைய ஆறுமாதங்காலமாகிய பதவர்புரியோசைப் படித்தவர்களுக்காக முன்பின் முயற்சியின்வகைப் வந்த பரிசீலனையொத்தியும் ௨௨ ஏழு மாத்திரம் பதவி வசையெய்யப்பட்டார்கள், இம்முறை இக்கல்லூரியிற் றுட்க்குக்குத் தமதுதலைவராகிய அதனோடு சம்பந்தப்பட்டு, அதற்குக் கற்றறி, அதன் நம்பகத்தையுடைய இராட்டோனையுடையதும் பரிபரிபாயத்துக்குப் பதவிவருவதற்குக்கான இக்கல்லூரித்தலைவராகத் தானாவும், அதற்குற்றும் பரிசீலனையுடையத் தாயுத நாயகியாகச் சேர்த்தும் பதவிமேலாயிருக்கையோ ராத்திரம் தம்மனைசையும் மேலத்தையுடைய கருத்தையும் அதற்குத் தவிர்த்தும்க்கேவலிட்ட பணம் ரு எஸ்திங்க்ஸ் (Dr. E. P. Hastings) அதன் சம்பந்தத்தை விவரித்திட்டாராம். இவ் வமாதம் எவ்வளவுக்குக் ஓர் மாதமே இடியுடைய சச்சலமாயிருந்தும் விட்டபொருள் இத்தக்கமேலின் அசுன ரு சாலைகளையும் அடையுமற்றேவருத நாமம் அதையாத் தையொருவாற்றுகிவிட்டது. வித்தியாவையுடையதென்ற பெருநபுருவோடு சினை அலுவலக யுவனோடு (Rev. S. W. Howland, n. A) அதுவது இவ் வந்த சிமயக்கப்பட்டபாருக்குக்குத்தும் பணம் ரு வட்டிப்பாக்கம் குஞ்சுத்தும் கேட்டாமதயாதயுடைய யாழ்ப்புது. பிறசீட்டிஉக லு கடியு கல்லூரியிற் பந்தாக்கம் சமுத்தாய்ப் பணம்ரத் தமது கல்லூரிப் பொறுப்பை மேற்பயுவித்தார். சிலகாலமாய் அவ் வுக்கு மேற்புருக்குத் தனசேய்ச்சும் கல்லூரியின் விருமையு அலவா எவ்வளவுமாயும். இவாற்போது தமது சமுதாயத்துடன் மாண்புமிகு வந்து மெய்மேல் விடினையுமிகுத்தவ நாத்தும் ஆழ்ப்பித்திற் சிறுர். இவாறு திறமை சாமந்தியுக்களையிட்டி விவரிப்போம் பதேவந்த அபுசியின்னும். ருர் கல்லூரியோடு பதினேழுருவருக்கு சேரக்கிந்திரந்த மின் னுனோடு இக்கோன்குக்களாய் பழமையு க்கோன்குக்க சாலத்திசையாலத் தலைவராயிருந்த அனுபவத்தையும் அறிமுகம் யாறோடு மார்க்குதலையார் நடத்தகொள்வனவையிலும் படித்திருந்தவார். வேலகக்கேமெய் இவாற்ருக்கியு இவாற்ருவது வந்தார் புகழ் இவாற்ருபேரவருள் ளைக்குத் தெரிந்த யாவாறும் அறிபயப்படுபுருத் தால் அதன்சுபரிப்பிக்க நாம் வானவனைக்கோ க்கேமெய்யுத்தில்க்கை. இவாறு வானவகையு, லைகமும், களவாற்ருன்னுஞ்சுங்க்கேமெய் இவாறு தெரிக்கையு கல்லூரியோடு பதித்தனை க்குதென்னு காத்திருக்கிறார். அவ்வாறும் பவல ஆசிரியப்பாராக. கடவிருந்ததக்காத்தில்கு டோறும் மலர்க்கு பரிமளக்கிவிக்க பட்டகக்கை னுதனையுமாய் சீர்தயவயுதெமறக்க சி கிளியா பணவின்மேலாகச் சம்பந்தமிருந்தும் தாறுத்திருந்தும் இக்கல்லூரி வானவனை மருக்கப்பாரார் பரிருத்தவாமாறவால் அதன்பரிவ் ரெண்டுமே டோல்க்கை இவ்வரிருந்தால் காவலிடவுவாறாக இருவவையால் இக்கல்லூரியிற் பதினேழுறு இக்கேவாற்ருக்கள் டுருக்கிறார். இதிற்கோக்க மாண காரின் மொத்தத்தெனக்க டுரு. கோழம்புற்ருத்தெனத் துக்கல்லூரியிற் புகழ்ச்சிறுர். அரகேவலிட்டோருக்கு யித்தியாற்றோற்ரு தத்தக்கை மகமெய்ரிருக்கார். சிலர் இத்தியாவாறும், சில இவார்க்கையு. சிலர் யாழ்ப்பாணத்திலும். இக்கல்லூரிக்கு நற்சாட்டி விடுகிறார். சிமயதவாற்ரு நாமமாக, உபத்தியமயிக்காக, கணக்கப்பின்வ களாக, வந்திர்களாக அணுகக் கையுக்கிற்குள்ளு பட்டமெற்புப்போது மாணுக்கரைப் பயிற்றியுப் புகழ் ஆசிரியார்க்கி சிலர் இத்தியாவாறாகவற்ரு மலகத்தெனத். விவரிப்போன மாணுக்க சிலர் இத்தியகாசனவால் பட்டமெற்புருக்கிசுரு க்கள். வித்தியாவாறும் பெறுதல் துபமேலையு இத்தியாவாறும்பெற்று இணக்கப்படவால் வலமெய்குருது துறையகாலவால்பட்டமெல் மயமுறுபுகு கல்வியாவும், ஐயுக்கத்தாவும், ஆசிரியர்களும் இக்கல்லூரி துறையகாட்டவேயில் வாய். சிறந்த கணக்கத்திரிப்பதாராணவாய்மாய் பதம்மமம் வலவிக் திரிந்தமருத்தயுமியத இக்கல்லூரியோடுபுகுத்திற் வணாற்புகுத்தகாறும். கல்லூரியிற் சீர்தயவகாரணோடு நூற்றெருத்தியா னும், ஆகவாதனயாவாறும் தீயிந்தம்மெனென இவ் வூரியிற் மேலும் மேலுஞ் சுடர்வியும்.

வித்தோரியா வாசிப்புமண்டபம். —
Victoria Reading Hall — வண்ணப்பண்ணை
விளை இம்மண்டபம் இரானிசம் மக்கள்சபை
புறா ரூபமாய் அத்தோடே மெய்து மென். அது
மகத்தாக நாகவெம்பலவர்க்குள் முயற்சியாக அந்
மும்மெய்து. அதிலே காட்டக்கன்குடல் சிசிசு
அருங்காங்கியாகமேற் பிரகாசன்களாக இல
க்கிடமெய்ப்பட்டோவர்க்குள் இரானிசம்மா
செமெறினதற்காகவெங்கடிகளென்கவா அதும
துதச் சீகெடுக்காண்பட்டகளை வைத்தப
பேயது அம்மண்டபத்தார் வறுக்கம். இவ்வறு
வறுக்கம் பற்றிட்ட ௨0 ஈயம் நடத்து. மண்
டபட்டபுறக்கன் வெளிப்படுத்தல்களாலம் வெ
ன்னதட்டிப் புட்டக்களால்அலங்கரிக்கப்
பற்றிடுக்க, அவ்வுக்கத்தவர்கள்கள் அன்பா
வைப்பெய்க்கச் செய்து உத்தியோகத்தார் பிடி
க்களார் நாலுக்களெழுத்து அன்புமத்தார்
காவல க மண்ணோட்க்கி கோ க மணியைக்க
சுத்து சேதீதாரகத்தார் இரான்பட்டபேயிலார்
காவியிணன் படித்து அந்தப்பண்ணுலா ரெ
புறம், சக்கத்தப்பாவொரெழுதும், புண்கன்க
ப்பாரொருபும், அரியலிவைத்து காட்டுரெழுத
ம், சதுரங்கப்பாவொரெழுதும், வினெதுதப்பண்ணு
வாடுரெழுதும்மம் மண்டபக்காட்சி அந்நுக்கு
வெறிக்கு இணம் பங்கத்து. அதுமத்தப்பட்டா
வாசுதம் ஏறுவெகாரெழு செய்து அதுபூததார
மயன்பண்ணுவித்து, சக்தன்ன் பன்னி நடத்த
சியாய்ப்பாணார் காண்பித்து மரியாதை யாணாப்ப
திப்படுத்தாவிட்டது அவரது சமாளனணும
ருதன எப்பும் வியக்கற்பவது. சோமயன்ற
சுப்பாயத்துச் சிம்சுவைத்துக்கு மையப்பண்ண
த்து அந்நெய்ப்பட்ட காவலவுக்கன் நணு !
நணு !

மதுரை.— Rain.—தேவைக்கு வாய்ப்பாய்
மழையிறுக்கலாம் அதுதான்வசுகாரியம். சிறுது
யிர்பெட்டைப் பின்னாடுபுறமாய் வயர்ப் பிளக்க
வாநெடுவெண்ணைக்கேட்டுப்பின்னாறு வறுமையி
லுண்டாது தருணைப்பின் மழையெழுவதற்கு காட்டுகி
றது. முறுக்கக் கேட்கின்றேன், மின்னல் காண்கிறு
ம. மந்திரம் பார்க்கின்றேன், அழியல் பணக்கிறு
ம. மழையெனக் காணேன். அனிர்த்தகடென்பது
ஆறு காற்றுவீசுநாடுகலிலாம். அலசகோண
மணமுண்டு அன ணுக்கின்றேன்.

இடம்புச்சட்டம்.—Registration Ordinance.—இச்சட்டத்தைத் திருத்தற்காகப் பத்திரிகைச் சபைப்பொருத்தும் பற்றச்செய்துள்ளது. முன்போல எல்லாநபருக்குமே என்று குவர்க்குச் சபையிலும் விட்டாக கலியாண வழித்ததை ஏதாவது கையிலும் பிரபந்திரபத்திரிகைப்பதிப்பெடுக்கும் கையிலும் விட்டாக சட்டத்தின் காரணம். ஆற்றிலே போன்ற தண்ணீரை அள்ளிவிட ஆணையுடைய, பத்திரிகை யேற்ற பங்குதான் பத்திரிகை பற்றைக் கவிதாக்கூட உத்தரத்தையுடையது. கமக்கலாக்களத்தின்போது எல்லாவற்றையுமே ஸ்தலவாசகத்திற்கோவனும் சுகத்திற் கூடித்தல் பத்திரிகைகளுள்போலப் பத்திரிகைகளுள் தேர்தல் தேர்தல் வழியும்போது சிலநிலை மாற்றத்தின் உள்ள கட்டமைகலையிலும் பொறுத்ததில் விவகையம்சம். காலவந்த கோவற்பற்றைக்கோருவனவைத்ததாய்வாய்ப்புதான் கோவற்பற்றைக்கோருவன யேற்படுத்தியல்லவா நீதே. சட்டமேற்கோடுகின்ற மனன்வர் நீதேயெய்வார் என்று காத்திருக்கிறார்.

நோத்தாரிஸ்மார்.—Notaries decreasing.
பத்து வருஷங்களுக்கிடையில் யாழ்ப்பாணத்தில்
அற்புது நோத்தாரிஸ்மார் கிறுத்தப்பட்டபொழுது
மூன்றுபேரது அலுவல் பார்க்கப்பவர் தோகை நூ
னையும் மெது சகோதரபத்திரம் "பேற்றிறியத்"
சொல்லிற்று.

சூரியக்கிரகணம். — Solar Eclipse — பிறக்கட்டிப் பின்னாலே நேற்றைய சூரியக் கிரகணத்தைப் பற்றிப் பார்ந்தனர். அந்நேரத்தில் சூரியக் கண்கண்டுகளுக்குப் புகைபுகட்டிப் பார்ந்தனர். அதுவுமில்லாந் சூரியக் கிரகணத்தின் வட்டக்கிளியிலுள்ள பார்க்க மிகப் பிரகாசமாகப் பட்டிருந்தது. சூரியன் பின்வந்திருந்தாலும் தலிஸ் சத்தையையெல்லவிலை, சிங்கணதாலம் பற்றிச் சாங்குக்களிலேவோசெரியாமலிரலாம் கணிதஞ்ஞறவைக் காட்டியது.

கோதாபி.—Cholera.— இச்சனி துவல்த
போயிற்றென்று சொல்வதற்குப் பச்சலாக அருட்
மிகுமூண்டென்றே சொல்வதென்கிறது. பழக்க
லமாதலிற் கண்டபடி நடவாது எச்சரிக்கையோடு
நடப்பது விவேகம்.

இ ல ங் னை க் .

[illegible]

ஸ்கொற்றியார்.—Rev. J. Scott.—உலெஸ்
லிபன் மிஷன்களோடு முப்பது வருஷங்களாக
சுடீசனாகத்தான்னே தேவனுடையம் டாடர்திவந்த
தீவர ஜிப்போது கொழுக்கை பிட்டுச்சு சென்னையுர்
இப்பிரமாணப்பட்டார். போதும்போது அவரை
நேசருந் சகையாரும் அவரைஅருத்துஉபசாரபீர
யாண வந்ததப்பதிறம் வாசிந்துத் திரவியம் உபச
ரித்தண.

எச்சரிப்பு.—Warning— ஆரகுத்த ஏந்த
மோ அவரவரவோங்குப்போர்த்துக்கொள்க. கொ
ழும்பிலே னெத்தாரைதொவர பத்தொழுவாயிரம் ரூ
பா வாங்கிக்கொண்டு என்னையகலுச்சிக்குறென்று
நீதிதலுச்சித்திற ஓர் சோனகஸதிரி போயிருக்
கிறசங்கதி பத்தரங்களை கணப்படுகின்றது. அ
டைக்கலப்பத்தராளர்

[illegible]

ஒரு மகமதியன் திருப்பாடல். - A Moham-
medan Converted. - கண்டியிலே இரட்சணியிசே
ஷையாரால் ஒரு மகமதியன் திருப்பாடல் எழுதித்
தேவசேஷத்தான். இதன் பிறகு குறுப்படியும் நே
ரிட்டது. மகமதியனாரும் ஆவிலெடுப்பம் மக
ன் அப்துல்காமித். மகமதியர்கள் இத்திருப்பாடுதல்
முன்னுதவரம். குறுப்படியையுமீடு அம்மனுஷன்
கேட்குமேய்தகு அபூர்ப்பாடலான்.

இராசரீக ஆசியாச்சங்கம்.—Royal Asiatic Society.—கொழும்பிலே இச்சங்க அங்கமாய் ஒருபெண் சேர்ந்ததும் நூதனமே மேற்றிராணியார் மாலுயிசிறும் தோதபதியும் பேர்க்கணையையும் சர்புரின்றமையுந் பெண்காரியஞ்சித்திபெற்றது.

வடகேசம்.

[illegible]

கன்னடப் பிரதமர்.— Kannada
bribery case.—மறியற்கூடலுவல் இலஞ்ச
மாவகியதால் ஒருநடையிலும் ரூபா 100 ம்
அபராதம் வாசகம். இலஞ்சத்தைக் கையாற்றித்
தகுத்ததக்காதமேல் விசாரணைக்காரனுக்கு ஒரு
வருமியலோடு ரூபா 100 அபராதக்கிடத்தது.
எழுமியில் இலஞ்சக்கருணை. பரிசுப்பிடிவல்
யா? ஒத்தப்பரிசுதலில்லாதது.

பிறகுசும்.

ருஷியசக்கரவர்த்தியின்தம்பிலிவாகும்.
Marriage of Grand Duke Paul.— கிரேக்க தேச
மரசாவின் புத்திரிக்கும் ருஷியசக்கரவர்த்தியின் த
ம்பிலிக்கும் அகதிராய் நடந்திருக்கிற திருமணம்

JAFFNA COLLEGE.

At the Annual Meeting of the Board of Directors of this Institution held on the 23rd ult. the draft of a proposed ordinance for chartering Jaffna College was presented and after some discussion referred to a Committee. Until this Committee reports the officers and members of the Board remain as they were. Dr. Hastings presented his resignation as Principal of the College. The Board felt quite unwilling to accept it, but as he insisted on the necessity of being set free at once, it was finally decided that Rev. S. W. Howland be asked to relieve him of his duties from the beginning of the new College year. Dr. Hastings having started the College and been its Principal for 17 years, it was thought fitting that he be not wholly released until after the charter is completed. The examination for a new class took place on the 25th and 26th ult. Of 35 applicants 31 presented themselves and 15 were taken unconditionally, and 7 on trial. Two of the candidates enter one year in advance. Mr Wallace of Hamilton College is expected in October to join the staff of Instructors for four years.

IDOLATRY.

In our last we spoke of superstition as the error of supposing supernatural agents, without sufficient evidence for so doing. Idolatry is often confounded with superstition, because superstition is apt to lead to idolatry. The etymology of Idolatry gives the definition, "divine worship rendered to a material form." Etymology is a surer guide to definitions than dictionaries, because it embodies the wisdom of the people, as do proverbs, and the collective wisdom of the people is wiser than any dictionary-maker. The genesis of idolatry is in the subjection of the spirit to the senses. This is indicated by the reason given by the average idolater for his worship. He says he cannot well worship a God he cannot see, he must have something that his senses can grasp. He convicts himself by his own words. God is a spirit, and must be worshipped by the spirit. When we call in the aid of material objects we are in danger. The symbolism of the Lord's supper and baptism having been commanded, we know that the benefit from their use must be sufficiently great to justify their use in spite of the danger. This danger is so great, as proved by their abuse by many, that some good people think they should be avoided even though commanded. But we cannot go against a plain command. Yet the use of these symbols does not justify the use of other symbols which are not commanded. Since the Fall of Man every child has been born with his sensual nature too strong for his spirit, and the spirit can only regain its proper rule by the aid of the divine Spirit in conversion. After conversion there is always a struggle on the part of the lower nature to regain rule. The use of other symbols than those commanded tends to help this lower nature to regain its rule. If this tendency is yielded to in the least, it is degrading and it may end in total ruin. This is the reason why idolatry as always accompanied by so many accessories to captivate the senses, processions, tinsel decorations, fireworks, dancing girls, etc. For the same reason idolatry is always accompanied by harlotry, not in every individual case, but in general. The yielding to the senses in a matter of worship, ends in worship becoming an indulgence of sensuality. This has been the rule in every nation and every age. But however evil this is, it is not the only evil of idolatry. This is the effect, but the rendering to any other being or thing, of homage which should be rendered to God alone, is in itself a great sin in God's sight, apart from the consequences. The very definition shows it to be contrary to right and truth. Divine worship is of two kinds, that of the heart, and that of the voice and action. The latter is worthless without the former, but the worship of the heart may be helped or hindered by the outward expression. The heathen and others have very fine theories about the worship not being offered to the image, but only to the being represented by the image. But as a matter of fact, in ninety-nine cases in a hundred, a portion of the heart worship as well as the outward, does stop with the material form before the eye. It was for this reason that God gave the solemn command not to make images to bow down to. It is sometimes objected to the idolatry of the heathen that the idols cannot resemble God. But they would not be justified if they could be made to resemble him. Christ was God and images can be made approximately resembling him. But bowing down to them would be equally a sin against God's plain command, against man's own nature, and against truth itself. When our desires go toward any other object more than toward God, this is practically idolatry, and for this reason the Scriptures call covetousness idolatry. The urgent entreaty of the beloved disciple is needful for all Christians, "Little children keep yourselves from idols".

FEMALE EDUCATION, &c.

We make the following extract from a very able paper on *Female Education in India* by Mr. S. Sathianadhan, M.A., LL.B., Assistant to the Director of Public Instruction, Madras.

"In 1885-86 the total number of schools for girls of all classes, public and private, amounted to 5,586, while at the close of the last official year, the number stood at 7,012 thus showing an advance of 25 per cent. The total number of female scholars advanced during this period from 254,160 to 278,201 or by 9 per cent. The larger increase in the number of scholars indicates defective consolidation, and is due to the inclusion of a large number of indigenous schools (for during this period the number of such schools increased from 873 to 2,142), in which there is no organized system of instruction. The proportion of female scholars to the female population of school-going age in 1885-86 was one in 62, and in 1887-88 one in 55. That there is a vast gulf between the educational condition of males and that of females will be seen from the fact that the proportion of males to male school-going population in the years I have taken for comparison was one in 5.2 and one in 5 respectively, while, roughly speaking, not even 2 per cent. of girls of school-going age are under instruction. Of course there are variations in different provinces. Madras, for instance with its 2.8 per cent. of girls of school-going age under instruction, takes a very high place. In the education of girls, British Burmah, with its wide-spread system of indigenous schools, takes the lead. Next come Bombay, Madras, and the Punjab. Then follow Bengal and Assam where the proportion is as low as one in 60, and lastly Berar, the Central Provinces, and The North-Western Provinces, in which group the proportion sinks still further, or from one in 166 to one in 333".

We commend also the following 'wise words' from Mr. Sathianadhan's paper to the educated youth of Southern India:—

"The India of the future will never be what some of our ardent patriots desire that it should be, so long as the energies of the intelligent native public are wasted in declaiming on so-called political rights when evils nearer home are crying for remedy. I am far from wishing that my

countrymen should not meddle in politics. Let those who have the requisite experience, judgment, and wisdom by all means give their attention to politics, but let not political interests blind them to their social responsibilities. Modern India, it seems to me, presents a most lamentable spectacle to the civilized world. Young men, with a smattering of knowledge, are to be found everywhere giving their authoritative opinion on such important questions as representative government, local self-government, &c., while little or no attention is given to social questions, with regard to which it is quite within their power to effect practical reforms at least in their own family circles if not in Hindu society in general. The education which our young graduates have received should certainly have taught them that the task of elevating the women of India is more theirs than that of Government or of foreign missionary and other agencies; and yet even an honest co-operation with external agencies at work in their country is in most instances wanting so far as female education is concerned. Many a school started through the efforts of philanthropic Europeans or through the zealous endeavours of earnest native reformers, who, though few, form the salt of the native community, has collapsed through lack of encouragement and support on the part of the public. The mere establishment of schools therefore will not suffice. As Sir Alfred Lyall said the other day, 'before any considerable progress is obtained, the natives must themselves lend their co-operation and full assent to the administrative measures of government, and a public opinion less indifferent to the education of women must be formed.' "

Journal of Education.

—THE FLOOD DISASTER in the United States on the first of June seems the more appalling, the more details are given. A large reservoir 5 miles long and 2 miles wide, and 70 feet deep, a few miles from Pittsburgh, Penn. was the cause. The builders gave 2,600 security against its bursting, but this is simply ridiculous when compared with the millions of loss, and the thousands of lives. The reservoir was intended to supply a canal, but when the canal was superseded by railways, it was used for breeding fish and pleasure-sailing. Warning was given some months beforehand that it was leaking, but no notice was taken, and for two days before the disaster it gave every evidence of speedily giving way. Yet strange to say so far as we hear no one of the thousands who lived in the threatened district took measures for escape. (How many there are about us living in greater danger, even of eternal death and yet take no measures for escape.) When the dam broke the immense store of water swept through the valley carrying every thing before it. Most of the houses were of wood and two or three storeys high. Thousands of these floated on the flood, till they came to a narrow part of the valley where they were stopped by a strong bridge and there were many acres of broken houses piled against or upon each other. Then fire broke out among them, and hundreds who had escaped death by drowning, but were imprisoned in debris, met the more horrible death by fire. The whole country was agitated by the news of the disaster. The Queen of England telegraphed expressions of sympathy, which were appreciatively responded to by President Harrison. Large subscriptions have been raised to relieve the sufferers who escaped. How true it is that the wonderful improvements of modern civilization bring also a liability to more terrible disaster. The higher the eminence the greater the fall, if it comes, whether in material things, or spiritual eminence.

—The published programme of the tour of Prince Victor in India does not include Ceylon.

—MR. GLADSTONE in connection with the recent centennial celebration in the United States said: "The statesmen of the American Revolution have taken their place once for all among the greatest political instructors of the world. George Washington was their acknowledged and illustrious head and to him and them I have long felt that I owed no trivial part of my own public education. Long—without limit of length—may that Union flourish under the blessing and favor of God, with the foundation of which their names are inseparably associated."

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipalay.
Published by Mr. N. Strong and A. C. Mission.